

**Essay Geert Mul
Where am I**

Op Google levert de vraag 'who am I ?' 6.720.000 hits op. De vraag 'where am I ?' scoort ongeveer de helft; 3.620.000. Het pleit voor kunstenaars dat ze een gemeenplaats durven te betreden met hun kennelijke vraag, waar ben ik?

Het pleit voor ze, omdat de vraag werkelijk relevant lijkt in de eerste jaren van de 21e eeuw, op deze helft van de globe. De vraag 'waar ben ik?' gaat vooraf aan de vraag 'wie ben ik?' En het antwoord op de eerste vraag impliceert het antwoord op de tweede vraag.

De jaren negentig, (van de vorige eeuw) mijn jaren negentig, kenden een hoop beloften. Eén van die beloften was de devaluatie van de waarde van fysieke locatie. Waar ben je? Ik ben @.net. Het @-teken stond symbool voor de belofte van de netwerkgemeenschap, de netwerkcultuur, de netwerkidologie. In een netwerk bestaan geen absolute locaties, alleen knooppunten. The nineties! Eén snelle heftige roes die ook de beurs in zijn greep had. De betekenis van de dingen verschoof zo snel, dat je met toverspreuken miljoenen kon vergaren en met een concept van een half A4tje een multinational op kon richten.

Maar iedereen die drugs gebruikt weet dat aan het einde van de dope, de wereld weer wacht. Schijnbaar onverstoord. En daarom denk ik, wisten we het ook wel. Dat de dag zou komen dat de toverkracht van de toverspreuken zou zijn uitgewerkt. En daar zijn we dan. Well, no one is to blame... Ieder speelt zijn rol. We vechten tegen een imaginaire vijand, vergoelijken oorlog en martelingen met christelijke, liberale, socialistische of neoconservatieve ideologie. Locatie lijkt nooit belangrijker geweest te zijn. De wereld is na de implementatie van de technologie in de negentiger jaren aanzienlijk kleiner geworden. En nu we onze burens eens zien beseffen we eindelijk hoe rijk we zijn en dat beseft is wederzijds... Oeps. Hoe verdedigen we onze rijkdom?

Tien jaar na de eerste barsten in het geloof van fundamentele en permanente vernieuwing door technologie en netwerkidologie zijn er de machthebbers die het gelijk van de wereld aan hun kant hebben. Schaken, Stratego, Risk. De tactiek van de

**Essay Geert Mul
Where am I**

On Google the question 'who am I ?' produces 6.720.000 hits. The question 'where am I ?' scores about half: 3.620.000. It credits artists that they dare to tread upon common ground with their question 'where am I?'

It credits them because the question seems truly relevant in these first years of the 21st century, in this hemisphere. The question 'where am I ?' precedes the question 'who am I ?' And the answer to the first question suggests the answer to the second question.

The nineties of the last century, my nineties, held some hopeful promises. One of these was the devaluation of the concept of physical location. Where are you? I am @net. The @ sign symbolized the promise of the network community, the network culture, the network ideology. In a network there are no absolute locations, only junctions. The nineties! One fast intense intoxication that also had the Stock Exchange in its grasp. The meaning of things shifted so fast that one could amass millions with magic spells and establish a multinational on the basis of a concept taking up half a sheet of notepaper.

But all who use drugs know that at the end of the dope the world awaits them again. Apparently undisturbed. And therefore I think we knew. That the day would come that the magic power of the magic spells would have spent their force. And there we are. Well, no one is to blame. We all play our part. We fight against an imaginary foe, gloss over war and torture with Christian, liberal, socialist or neo-conservative ideology. It seems location has never been so crucial. The world has actually become considerably smaller after the implementation of the technology of the nineties. And now we look at our neighbours we realize how rich we are, and that realization is mutual. Oops. How to defend our wealth?

Ten years after the first cracks in the belief in fundamental and permanent innovation

locatie. Zo hebben we onze welvaart verkregen en zo zullen we het behouden. Aan deze strategie hangt een ideologische toevoeging, die het concept van westerse economische superioriteit verrijkt met de westerse morele superioriteit. Want met een goddelijk gelijk aan je zijde kun je ten strijde gaan. Er lijkt opeens weinig veranderd, zo tussen de middeleeuwen en nu.

Er ligt een occult gevoel ten grondslag aan de ideologie die gebaseerd is op locatie. Want dat een netwerk een mooie analogie is voor een ultieme democratische gemeenschap, en het internet als gemeenschappelijk bewustzijn waar iedereen op in kan loggen, dát kun je nog redelijk beredeneren (afgezien van het feit dat je het wel eerst moet willen geloven). Maar dat je door geboren te zijn op een bepaalde lengte- en breedtegraad de vanzelfsprekende erfgenaam bent van alles wat er in de geschiedenis op die locatie heeft plaatsgevonden, dat is een duister en occult gevoel. Een 'gedachte' kun je het niet eens noemen. En toch lijkt dat gevoel de onuitgesproken grondslag te zijn voor de morele rechtvaardiging van het optrekken van muren en grenzen die 'onze' grond doet scheiden van 'hun' grond. We willen 'Europa' niet, maar bouwen hard aan de grenzen.

Het antwoord op de vraag 'waar ben ik' is in 2006 niet perse klassiek, zeker niet als de vraag door kunstenaars wordt opgepikt. Gevoelig en overgeleverd aan het getij van de macht, zoals altijd. Ze verstaan hun vak, als sterrenwischelaars. Hun sensibiliteit is geslepen en gecultiveerd. Vanaf de introductie van het begrip L'art pour l'art zijn ze hun eigen vervloekte autonome pad ingeslagen. Een pad dat meerdere keren is doorkruist door moralisten en idealisten, een pad dat eigenlijk in de negentiger jaren was opgeheven, maar dat altijd weer tevoorschijn komt, als een bospad in de winter. (Bonjour, Monsieur Courbet...). Gebruikmakend van die 'autonomie', of beter gezegd, van die 'dynamische afhankelijkheid' hebben kunstenaars misschien een positie om vanuit hun eigen waarneming een context gerelateerde visie op het concept 'locatie' te formuleren. Een visie die de dynamiek in beeld brengt. Niet de vorm, maar de transformatie van vorm, niet de materie, maar de energie.

Geert Mul, oktober 2006

through technology and network ideology, it is the rulers of this world who are in the right. Chess, Stratego, Risk. The tactics of location. And thus we have acquired our wealth and thus we shall preserve it. This strategy is reinforced by an ideological complement

which enhances the concept of western economic superiority by adding western moral superiority to it. For with divine right on one's side one can enter into combat. All of a sudden little seems to have changed between the Middle Ages and now.

There is an occult sentiment at the roots of the ideology that is based on location. It can be reasonably argued that, a network is a fine analogy to an ultimate democratic community, and that the internet is a form of common consciousness on which everybody can log in (apart from the fact that you are prepared to believe it in the first place). But that your birth having taken place at a certain longitude and latitude makes you the self-evident heir to all that has occurred at that location in history, that is a dark and occult feeling. You cannot even call it a 'thought'. And yet that feeling seems to be the unspoken foundation of the moral justification of the raising of walls and the establishing of borders, which separate 'our' territory from 'their' territory. We do not want 'Europe', but we work hard at fixing its borders.

The answer to the question 'where am I' is not traditional per se, especially not so if the question is addressed by artists, sensitive and as always at the mercy of the tide of power. They understand their job as seers. Their sensibility is refined and cultivated. Ever since the introduction of the idea of 'L'art pour l'art' they have taken their own cursed autonomous road. A road which was repeatedly crossed by moralists and idealists, a road which was in fact abandoned in the nineties, but that keeps reappearing, like a wood-path in winter. (Bonjour, Monsieur Courbet...) Using that 'autonomy', or rather, that 'dynamic dependence' artists may be in a position to formulate a context-related vision of the concept 'location' on the basis of their own observations. A vision that shows the dynamics. Not the form, but the transformation of form, not the matter, but the energy.

Geert Mul, October 2006